

Vești MISIONARE *pentru copii*

OCTOMBRIE – NOIEMBRIE – DECEMBRIE • 2022 • DIVIZIUNEA PACIFICULUI DE SUD

Cuprins

PAPUA NOUA GUINEE

- 4 De ce zâmbește Christian | 1 octombrie
- 6 Dor de casă | 8 octombrie
- 8 Urmând o bătrânică | 15 octombrie
- 10 Înfometată | 22 octombrie
- 12 Biserica neașteptată | 29 octombrie
- 14 *Mi Sala!* | 5 noiembrie
- 16 Un vis ciudat | 12 noiembrie

VANUATU

- 18 Un pește și o lumină | 19 noiembrie
- 20 O minge și o găină | 26 noiembrie

INSULELE SOLOMON

- 22 Fugarul | 3 decembrie

TUVALU

- 24 Un Dumnezeu extraordinar și inexplicabil | 10 decembrie

SAMOA

- 26 Un singur Dumnezeu | 17 decembrie

AUSTRALIA

- 28 O petrecere grozavă | 24 decembrie
- 30 Măgarii se roagă în deșert | 31 decembrie
- 31 Proiecte viitoare pentru Sabatul al Treisprezecelea
- 32 Activități suplimentare
- 35 Resurse pentru instructor
- 36 Hartă

Vești misionare pentru copii
octombrie – noiembrie – decembrie 2022

Traducere: Raquel Vasilache
Redactare: Geanina Constantin
Tehnoredactare: Irina Toncu

ISSN 1841 – 6497

Pe copertă:

Christian are 8 ani. El este un copil misionar din America, dar locuiește în Papua Noua Guinee. Citește povestea lui, de la pagina 4, și află de ce are un zâmbet atât de larg!

Dragă instructor al Școlii de Sabat,

În acest trimestru, prezentăm Diviziunea Pacificului de Sud care supraveghează lucrarea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din Samoa Americană, Australia, Insulele Cook, Fiji, Polinezia Franceză, Kiribati, Nauru, Noua Caledonie, Noua Zeelandă, Niue, Papua Noua Guinee, Pitcairn, Samoa, Insulele Solomon, Tokelau, Tonga, Tuvalu, Vanuatu, Insulele Wallis și Futuna. Dumnezeu face lucruri extraordinare în această regiune cu 40,5 milioane de locuitori și 518.016 adventiști, ceea ce înseamnă un raport de un adventist la 70 de persoane, o ușoară creștere față de raportul de un adventist la 78 de oameni, din urmă cu trei ani.

Diviziunea Pacificului de Sud are două proiecte pentru Sabatul al Treisprezecelea. Primul dintre ele presupune înființarea unui post de televiziune Hope Channel și a unui post de radio Hope Radio FM în Papua Noua Guinee. Celălalt proiect, aflat sub coordonarea diviziunii, își propune să producă seria *King's Kids Discipleship*, fiecare serie având treisprezece episoade care vor fi transmise la nivel mondial prin televiziune și platforme digitale. Seriile sunt bazate pe teme și povestiri din cărțile autoarei Ellen White: *Calea către Hristos*, *Viața lui Isus*, *Parabolele Domnului Hristos*, *Patriarhi și profeți*, *Faptele apostolilor* și *Tragedia Veacurilor*.

Ca notă de aducere aminte, ultima dată când diviziunea a primit colecta din Sabatul al Treisprezecelea a fost în al treilea trimestru din

anul 2019, iar acele fonduri au contribuit la trei proiecte: „Salvează 10.000 de degete”, o campanie de sănătate cu scopul prevenirii amputării degetelor de la picioare la persoanele cu diabet; înființarea postului de televiziune și a postului de radio Hope Channel în Tonga; iar, în Australia, producția seriei *Daniel*, o serie de 13 episoade care urmărește aventurile lui Daniel și ale celor trei prieteni ai lui.

Dacă vrei să te asiguri că grupa ta de Școală de Sabat se trezește la viață în acest trimestru, îți punem la dispoziție imagini și materiale care să însoțească fiecare poveste misionară. Mai multe informații poți găsi în bara laterală a fiecărei relatări. Pentru imagini cu locuri turistice și alte scene din țările prezentate, vizitează un site cu fotografii gratuite, precum pixabay.com sau unsplash.com.

În plus, poți descărca un fișier PDF cu informații și activități din Diviziunea Pacificului de Sud pe bit.ly/spd-2022. Urmărește-ne pe facebook.com/missionquarterlies. Videoclipuri Mission Spotlight sunt disponibile pe bit.ly/missionspotlight.

Îți mulțumesc pentru că îi încurajezi pe copii să fie orientați spre misiune!

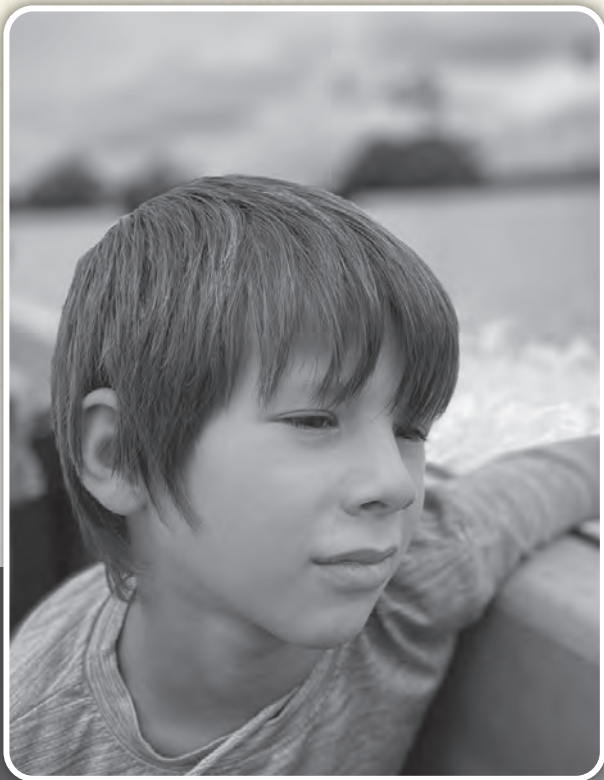
Adrew McChesney,
editor

OPORTUNITĂȚI

Darurile din Sabatul al Treisprezecelea din acest trimestru vor ajuta Diviziunea Pacificului de Sud:

- Să înființeze un post de televiziune Hope Channel și un post de radio Hope Radio FM în Uniunea de misiune Papua Noua Guinee.
- Să producă cinci serii noi de televiziune pentru copii, fiecare având câte 13 episoade bazate pe seria *Marea Luptă* (Diviziunea Pacificului de Sud).

PAPUA NOUA GUINEE | 1 octombrie

Christian, 8 ani

DE CE ZÂMBEȘTE CHRISTIAN

Brrrrmm! Vibrațiile unui motor mic se auzeau de undeva de deasupra. Christian, un băiețel în vârstă de 8 ani, și-a mijit ochii pentru a putea zări avionul de pe cerul din Papua Noua Guinee.

— Tată, acela este?

— Da, fiule, acela este avionul de la Mission Aviation Fellowship care ne va duce la avanpostul nostru misionar.

Pentru ultima dată, avionul zbură în jurul pistei mici din aeroportul Daru, apoi ateriză și își făcu drum până în locul în care așteptau Christian și familia lui.

— Bună! s-a auzit vocea prietenoasă a pilotului, în timp ce se apropia pentru a-i saluta pe toți. Trebuie să plecăm repede. Se apropie o furtună și nu cred ne-ar plăcea să fim prinși în mijlocul ei.

Christian își luă rucsacul. El mai zburase cu avioane mari, dar acesta era cel mai mic avion cu care avea să zboare.

— Ușa este pe partea cealaltă, îi informă pilotul. Haideți, intrați!

Christian ocoli avionul, uitându-se la elicea din față și la cele trei roți din partea de jos. Apoi, el și cele două surori ale lui urcară. Odată ajunși în avion, își găsi un loc în față, lângă fereastră, chiar în spatele pilotului. Locul perfect!

Motorul porni și, înainte să-și dea seama, erau deja în aer.

Uitându-se pe fereastră, Christian nu văzu decât copaci, copaci, tot mai mulți copaci. *Oare sunt oameni acolo jos?* se întrebă în sinea lui. *Nu văd case, nici străzi sau cartiere ca în America.*

Curând, avionul misionar zbură în jurul unei piste aflate în mijlocul copacilor. Christian își luă rucsacul și îi urmă pe ceilalți pe un drum care ducea spre un râu. Pe râu văzu o barcă cu logoul misiunii inscripționat pe o parte. După ce fură încărcate toate bagajele familiei, motorul porni cu viteză mare. Erau atât de multe lucruri de văzut. Erau egrete care zburau grațios, oameni în canoe care vâsleau, copii stând pe mal, care le făceau cu mâna, și o mulțime de copaci frumoși. Oamenii se îm-

brăcau diferit față de cei din America, dar nu conta prea mult. Păreau extrem de prietenoși și zâmbitori. Îi plăcea locul acesta nou.

— Uitați-vă! exclamă tatăl. Acolo este avanpostul misionar. Acolo va fi noua noastră casă.

Barca urmă cotul râului și motorul încetini. Pe mal, oamenii îi așteptau și dădeau din mâini, cu zâmbete largi pe fețe. Când motorul se opri, Christian îi auzi cântând: „Astăzi suntem fericiți, astăzi suntem fericiți, suntem fericiți că vă avem aici!”

Nu putu să nu zâmbească. Când terminară de cântat, el fu primul care coborî din barcă. Trecu pe lângă șirul lung de oameni și dădu mâna cu fiecare dintre ei. Observă numărul mare de copii și știu imediat că îi va plăcea noul său cămin.

Idei de prezentare

- Identifică pe hartă Papua Noua Guinee, apoi caută Daru, capitala Provinciei de Vest din Papua Noua Guinee.
- Christian și familia lui au ajuns în Papua Noua Guinee în anul 2021.
- Descarcă poze de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descarcă *Fast Facts and Mission Posts* pentru Diviziunea Pacificului de Sud: bit.ly/spd-2022.

Vă mulțumim pentru darurile voastre care ajută la răspândirea Evangheliei în Papua Noua Guinee și peste tot în lume!

În 1907, Septimus și Edith Carr, profesori la Școala Buresala din Fiji, au fost aleși pentru a începe lucrarea adventistă în Papua Noua Guinee. Au luat cu ei unul dintre studenți, pe Benisimani Tavodi („Bennie” sau „Benny”), pentru a-i ajuta. Au ajuns în Port Moresby în iunie 1908 și au închiriat o colibă la marginea orașului. Septimus a mers cu un cal până la Platoul Sogeri, la nord-vest de Port Moresby, unde clima era mai răcoroasă și pământul mai bun. A aranjat lucrurile astfel încât Guvernul să cumpere 150 de acri de la localnici, pentru ca mai apoi să îi poată lua în arendă pe termen lung.

PAPUA NOUA GUINEE | 8 octombrie

Evangelina, 10 ani

DOR DE CASĂ

Mi-e dor de casă! a spus Evangelina, prăbușindu-se în patul ei, în timp ce transpirația îi curgea pe față. E atât de cald! Nu mă pot răcori cu nimic...

Fetița din America nu se simțea în largul ei în această țară nouă și ciudată. Ea și familia ei tocmai ajunseseră în Port Moresby, capitala statului Papua Noua Guinee. Se pregăteau să lucreze ca misionari într-un loc îndepărtat din Provincia de Vest.

— Mami, te rog, putem să ne întoarcem acasă? a întrebat-o Evangelina, aproape izbucnind în lacrimi. Mi-e dor de bunica și de toți prietenii mei. Nu am niciun prieten aici.

— Îmi pare rău, draga mea, a spus mama, înmânându-i fetei o cârpă rece pentru a-și șterge fața transpirată. Știu că te simți ciudat în această țară. Este greu să fii departe de toată familia și de toți prietenii tăi, dar sunt sigură că Dumnezeu are o familie și prieteni noi pentru tine aici, în Papua Noua Guinee.

Când Evangelina o asculta pe mama sa vorbind, totul părea minunat, dar tot nu reușea să scape de acel sentiment interior cum că nu aparține aceluia loc.

Ziua următoare a fost foarte aglomerată. Familia a mers în oraș ca să-și cumpere cele necesare. În locul unde urmau să locuiască nu existau magazine la care să meargă și să-și cumpere de mâncare ori de câte ori aveau nevoie. Așadar, trebuiau să-și facă o mulțime de provizii. Mama avea o listă foarte lungă de cumpărături, care să le ajungă vreme de patru luni.

— Evangelina, poți, te rog, să organizezi aceste cutii de conserve? Trebuie să le așezăm frumos în coșul pentru cumpărături, a spus mama.

— Ok, mama, a spus ea. O fac cu bucurie!

Îi plăcea să aranjeze cutiile de conserve, pachetele și punguțele pentru ca totul să arate frumos și ordonat.

Câteva săptămâni mai târziu, dorul de casă nu a mai fost atât de puternic. Familia a făcut o călătorie palpitantă cu barca până la avanpostul misionar și s-a mutat în noua casă. Locuința din mijlocul poporului Gogodala, din Provincia de Vest, Papua Noua Guinee, s-a dovedit interesantă.

— Evangelina, Nato, fetița vecinilor, este în curte, jucându-se cu alte fete, a spus mama. Ar

trebui să mergi afară să te joci cu ele, i-a sugerat mama.

— Dar, mami, ele vorbesc cu mine și eu nu le înțeleg, s-a plâns Evangeline.

— Eu te înțeleg, dragă, dar cu cât petreci mai mult timp cu ele, cu atât vă veți cunoaște mai bine, a spus mama.

— OK, voi încerca, a promis Evangeline.

Zi după zi, Evangeline mergea afară să privească la copiii care se jucau. Treptat, a început să se simtă mai bine în preajma lor.

Într-o vineri seara, în timp ce familia misionară deschidea Sabatul, tata i-a întrebat pe Evangeline și pe frații ei pentru ce anume erau recunoscători.

Evangeline s-a gândit o clipă, apoi, cu un zâmbet larg pe față, a spus:

— Sunt recunoscătoare pentru că încep să mă simt tot mai mult ca o adevărată locuitoare din Papua Noua Guinee.

Da, mai erau multe schimbări de făcut, dar începea să se simtă ca acasă în Papua Noua Guinee.

Idei de prezentare

- Identifică pe hartă Papua Noua Guinee, apoi caută capitala acesteia, Port Moresby, și Provincia de Vest, unde locuiește familia lui Evangeline.
- Evangeline și familia ei au ajuns în Papua Noua Guinee la sfârșitul anului 2021.
- Descarcă poze de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descarcă *Fast Facts and Mission Posts* din Diviziunea Pacificului de Sud: bit.ly/spd-2022.

Vă mulțumim pentru colecta din cadrul Școlii de Sabat, care va ajuta la răspândirea Evangheliei în Papua Noua Guinee și peste tot în lume!

Jason Sliger

Mai demult, în Papua Noua Guinee, scoicile serveau drept monedă. Chiar dacă din 1933 ele au fost scoase din uz, tradiția încă persistă și astăzi, ca parte din obiceiurile locale. În anumite grupuri culturale, mirele trebuie să aducă, ca preț pentru mireasă, un număr de scoici cu margini aurii. În alte locuri, prețul pentru mireasă se plătește cu scoici, porci, cazuari (o pasăre nativă de dimensiuni mari) sau bani. În alte locuri, miresele sunt cele care plătesc zestrea.

PAPUA NOUA GUINEE | 15 octombrie

Shanita, 12 ani

URMÂND O BĂTRÂNICĂ

Ofemeie în vârstă i-a atras atenția Shanitei, o fetiță de 12 ani. Cele două locuiau în orașul Wewak din Papua Noua Guinee.

Bătrâna era o vecină care locuia în apropiere. Shanitei i s-a părut că era o bătrânică simpatică. Zâmbea mereu și o trata cu bunătate. Femeia aceasta avea însă un obicei ciudat. În fiecare sâmbătă se îmbrăca cu cele mai bune haine și mergea la biserică.

Shanitei nu i s-a părut ciudat faptul că cineva își pune haine bune și mergea la biserică, pentru că și ea se îmbrăca cu haine frumoase atunci când mergea la biserică. Însă bătrânică mergea la biserică în fiecare sâmbătă, în timp ce Shanita mergea doar duminică și nu în fiecare săptămână.

Shanita se tot întreba de ce bătrânică mergea la biserică în altă zi. Într-o sâmbătă, s-a hotărât s-o urmeze pe aceasta până la biserică. Când a văzut-o plecând de acasă, a mers în urma ei și i s-a alăturat. Au mers împreună. După puțin timp, au ajuns la Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Acolo, drumurile lor s-au

despărțit. Bătrânică a mers la Școala de Sabat pentru majori, iar cineva a invitat-o pe Shanita la Școala de Sabat pentru copii.

Shanitei i-a plăcut foarte mult la Școala de Sabat. A ascultat povestiri biblice și s-a împrietenit cu ceilalți copii. A rămas la predică și a participat la clubul de exploratori de după-amiază.

Acasă, Shanita le-a povestit părinților ei despre Școala de Sabat pentru copii și despre predică. I-a descris clubul de exploratori surorii ei mai mari, Martina, în vârstă de 14 ani, și surorii mai mici, Martiva, în vârstă de 7 ani.

În Sabatul următor, Shanita s-a întors la biserică. A revenit și în următorul Sabat, apoi în următorul. După fiecare vizită, ea le povestea părinților și surorilor ceea ce văzuse și auzise. Le-a povestit cum învățau copiii că Dumnezeu a creat cerurile și pământul în șase zile.

— Și asta nu-i tot, le-a spus ea. În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a terminat lucrarea și S-a odihnit. El a binecuvântat ziua a șaptea. El vrea ca noi să ne odihnim în ziua a șaptea și să ne aducem aminte că El a creat pământul și pe noi toți.

Acum, Shanita înțelege de ce bătrânică mergea la biserică sâmbăta. Bătrânică își aducea aminte că Dumnezeu a creat pământul și tot ce este pe el, apoi se odihnea în Sabat, la fel ca Dumnezeu.

Șase Sabate la rând, Shanita a mers la biserică pentru a învăța mai multe despre Dumnezeu. În al șaptelea Sabat, ea nu a mai mers la biserică singură. Cele două surori ale ei au vrut să o însoțească. Shanita era fericită că merge la biserică împreună cu Martina și Martiva. Era frumos să se închine împreună. Curând, Martina s-a alăturat exploratorilor, iar Martiva s-a alăturat licuricilor. Cele trei surori au început să se întrebe: *N-ar fi frumos dacă mama și tata ar veni sâmbăta la biserică?*

Timp de multe, multe luni, fetele s-au rugat pentru ca părinții lor să vină la biserică.

Într-o zi, pe neașteptate, mama și tata au anunțat că vor să le însoțească la biserică. Fetele au fost atât de fericite! Astăzi, Shanita merge la biserică în fiecare Sabat împreună cu Martina, Martiva, mama și tata. Acum, fetele se roagă ca părinții lor să-și predea inima lui Isus și să fie botezați. Ele știu că Dumnezeu le ascultă rugăciunile și le va răspunde.

Vă mulțumim pentru colecta care ajută la răspândirea dragostei lui Isus în Papua Noua Guinee și peste tot în lume!

Andrew McChesney

Idei de prezentare

- Identifică pe hartă Wewak, Papua Noua Guinee.
- Citește raportul creației din Geneza 1-2:3 împreună cu copiii. Întreabă-i de ce merg la biserică sâmbăta.
- Întreabă-i pe copii în ce fel a dat bătrânică mărturie. Răspunsuri posibile: *Ea a dat mărturie prin zâmbetele și bunătatea față de Shanita. A dat mărturie prin faptul că mergea în fiecare Sabat la biserică. Chiar dacă nu i-a vorbit niciodată despre Dumnezeu Shanitei, faptele ei vorbeau mai puternic decât cuvintele ei.* Întreabă-i pe copii dacă Shanita ar fi urmărit o bătrână supărăcioasă. Subliniază ideea că atitudinea noastră poate fi o mărturie importantă pentru Dumnezeu.
- Întreabă-i pe copii în ce fel a dat Shanita mărturie surorilor și părinților ei. Răspunsuri posibile: *Ea le-a spus despre povestirile biblice pe care le învăța la biserică.*
- Întreabă-i pe copii ce pot învăța din această povestire misionară referitoare la felul în care putem fi martori. Răspunsuri posibile: *Să fie buni și prietenoși. Să meargă la biserică în fiecare Sabat. Să împărtășească povestiri din Biblie. Să se roage pentru alții.*
- Descarcă poze de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descarcă *Fast Facts and Mission Posts* din Diviziunea Pacificului de Sud: bit.ly/spd-2022.

PAPUA NOUA GUINEE | 22 octombrie

Moreen, 12 ani

ÎNFOMETATĂ

Ti-a fost vreodată foame? Ți-a fost vreodată foarte, foarte foame? Lui Moreen i-a fost tare foame.

Moreen nu are mamă. Mama ei a murit când era mică. Dar are un tată și el merge la biserică duminică. Ea mai are opt surori și un frate. Locuiesc într-un sat din Papua Noua Guinee. În sat locuiește și mătușa lui Moreen, care este adventistă de ziua a șaptea și merge la biserică sâmbăta.

Într-un Sabat, mătușa a întrebato pe Moreen dacă i-ar plăcea să meargă la biserică, iar ea a acceptat. Ceilalți copii erau amabili și prietenoși. Adulții îi zâmbeau și o făceau să se simtă bine-venită. Împreună cu mătușa ei, a mers la biserică și în următoarele două Sabate.

Dar tata s-a supărat atunci când a aflat că Moreen mergea la biserică în Sabat. Cele opt surori ale lui Moreen și fratele ei erau, de asemenea, înfuriați. Ei mergeau la biserică duminică. Cele opt surori ale lui Moreen nu voiau ca ea să meargă la biserică în Sabat, așa că au început să o critice. Lui Moreen nu-i plăcea să fie criticată. Acest lucru a durut-o. Dar ea a continuat să meargă la biserică în Sabat.

Cele opt surori ale lui Moreen au decis să încerce altceva, așa că au început să o alunge de acasă.

— Tu nu ești sora noastră! au spus ele.

Dar când s-a făcut noapte, și-au schimbat părerea și au lăsat-o să se întoarcă acasă ca să doarmă.

Lui Moreen nu îi plăcea să fie alungată de acasă. Acest lucru a durut-o. Dar ea a continuat să meargă la biserică în Sabat.

Cele opt surori ale lui Moreen au văzut că nici metoda aceasta nu funcționa, așa că au decis să încerce altceva. Au încetat să-i servească micul dejun.

Lui Moreen nu îi plăcea să meargă înfometată la școală. Uneori, stomacul ei era atât de gol încât o durea. Dar ea continuat să meargă la biserică în Sabat.

Săptămânile și lunile au trecut, iar surorile nu înțelegeau de ce Moreen continua să meargă la biserică, în ciuda faptului că se comportau atât de rău cu ea. Au vrut să audă mai multe despre Dumnezeu ei. Două dintre surori au început să meargă la biserică împreună cu ea și mătușa lor.

Tata nu a mai fost supărat și a fost de acord să meargă cu mătușa la biserică.

Câțiva vecini – care observaseră că Moreen a fost răbdătoare și credincioasă, deși familia ei s-a purtat urât cu ea – au început să meargă la biserică.

Poate că Moreen are doar 12 ani, dar exemplul ei a fost o mărturie uriașă pentru familia și vecinii ei.

— Tatăl, surorile și fratele meu pot să mă părăsească și să mă urască, spune ea, dar Isus nu mă va urî și nu mă va respinge niciodată.

Ea îi este recunoscătoare lui Dumnezeu pentru că mătușa ei a adus-o la biserică și a învățat-o să păzească Sabatul așa cum ne poruncește Biblia. Porunca a patra spune: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.” (Exodul 20:8)

Mai mult decât orice, ea își dorește ca tatăl, cele opt surori și fratele ei să se închine în Sabat împreună cu ea.

— Vă rog să mă ajutați să mă rog pentru familia mea! spune ea.

Colecta din Sabatul al Treisprezecelea de trimestrul acesta va ajuta la înființarea postu-

Ideii de prezentare

- Identifică pe hartă Papua Noua Guinee.
- Întreabă-i pe copii de ce Moreen era dispusă să meargă la școală înfometată. Răspuns posibil: *Ea s-a gândit că este mai important să asculte de Dumnezeu și să păzească porunca a patra decât să mănânce micul dejun.* Întreabă-i pe copii la ce ar fi dispuși să renunțe pentru Dumnezeu.
- Descarcă poze de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descarcă *Fast Facts and Mission Posts* din Diviziunea Pacificului de Sud: bit.ly/spd-2022.

lui de televiziune Hope Channel și a postului de radio Hope Radio FM în Papua Noua Guinee, prin intermediul cărora oamenii vor afla mai multe despre Isus.

Jeremiah Raubi

O ȚARĂ UIMITOARE

Mâncarea de bază în zona muntoasă din Papua Noua Guinee este *kaukau* (cartoful dulce); în zona litorală și de șes, este *saksak* (amidon extras din palmierul sago). Majoritatea oamenilor se așază la masă pe jos sau pe podea, iar mâncarea se mănâncă de multe ori cu mâinile, deși se mai folosesc și lingurile. A cere o a doua porție poate să transmită mesajul că gazda ta nu s-a îngrijit de tine în mod corespunzător.

PAPUA NOUA GUINEE | 29 octombrie

Dorcas

BISERICA NEAȘTEPTATĂ

Lui Dorcas, care locuiește într-un sat din Papua Noua Guinee, îi plăceau foarte mult taberele. Liderii spuneau povestiri din Biblie și îi învățau pe copii cântări noi și cum să facă activități manuale. În fiecare zi, copiii primeau câte un cartonaș cu un text biblic pentru a-l memora. Într-o zi, în timp ce Dorcas ținea în mână textul biblic, i-a venit o idee în minte.

Când s-a întors acasă din tabără, l-a rugat pe tatăl ei să facă copii după cartonașele cu versete biblice pentru a le putea împărtăși cu prietenii ei de la școală. Apoi le-a invitat pe două dintre cele mai bune prietene la o întâlnire în pauză.

— V-am adus ceva, le-a spus Dorcas. Este un verset biblic. Haideți să ne întâlnim în pauză ca să le memorăm împreună.

Fetele au acceptat cartonașele și au fost de acord să învețe textele biblice. Dar când s-au întâlnit în ziua următoare, fetele aveau o surpriză pentru Dorcas. În dimineața următoare, prietenele lui Dorcas au întâlnit-o lângă râul care curgea în apropiere. În loc de două fete,

zece copii s-au întâlnit cu Dorcas în pauză. Toți își doreau cartonașe cu versete biblice și cu toții au fost de acord să le memoreze. Dorcas era uimită de numărul mare de copii care voiau să învețe Cuvântul lui Dumnezeu. Avea nevoie de mai multe cartonașe! Dorcas a dat câte un cartonaș fiecărui copil și i-a invitat să vină în ziua următoare pentru a repeta versetele biblice.

În fiecare zi, tot mai mulți copii veneau la Dorcas în timpul pauzei de dimineață pentru a spune versetul biblic și a primi următorul cartonaș. În două săptămâni, 20 de copii învățau versete biblice în timpul pauzei de la școală. Aceasta era, într-adevăr, o grupă mare!

Când Dorcas i-a povestit mamei ei cât de mulți copii veneau la grupa ei, mama a sugerat să îi aducă acasă. Dorcas i-a invitat pe prietenii ei să se întâlnească acasă la ea în serile de miercuri și vineri. Cei 20 de prieteni au venit și au invitat și alți prieteni.

— Mama și cu mine am pregătit un program pentru copii, a spus Dorcas. Am cântat cântări, am spus o povestire biblică și am făcut aceleași activități manuale pe care le-am

învățat în tabăra de vară. Iar grupul a continuat să crească.

Curând, se adunau prea mulți copii în casă, așa că au început să se întâlnească afară.

La șase luni după ce Dorcas a început grupa de studiu biblic, aproximativ 50 de copii și câțiva dintre părinții lor veneau la întâlnirile de miercuri și vineri seara. Aproape 100 dintre ei participau la închinare în Sabat dimineața. Dorcas pregătea un program obișnuit de Școală de Sabat pentru copii, iar mama și tatăl ei o ajutau să conducă închinarea.

Într-o zi, părinții lui Dorcas i-au spus că un număr mare de oameni și-au predat inimile lui Isus și că voiau să fie botezați! Ce vești bune!

— Mă bucură să știu că un lucru pe care l-am făcut eu îi ajută pe alții să-L descopere pe Isus, mărturisește Dorcas.

Fiindcă Dorcas s-a lăsat condusă de Dumnezeu, o biserică întregă a fost plantată în satul ei. Putem face lucruri mari pentru Dumnezeu, dacă urmăm ideile pe care ni le dă Isus. Și putem să-i ajutăm pe Dorcas și pe alți oameni din lumea întreagă să-i învețe pe copii despre

Idei de prezentare

- Întreabă-i pe copii: „Cine poate identifica Papua Noua Guinee pe hartă?” Permite-i unui copil să arate cu degetul, apoi identifică capitala, Port Moresby, pe hartă și trasează o linie spre nord-est, până în inima peninsulei, pentru a arăta unde locuiește Dorcas.
- Descarcă poze de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descarcă *Fast Facts and Mission Posts* din Diviziunea Pacificului de Sud: bit.ly/spd-2022.

Dumnezeu. O parte din colecta Sabatului al Treisprezecelea de trimestrul acesta va ajuta la crearea unei serii de televiziune pentru copii, numită *King's Kids Discipleship*. Să strângem bani pentru a susține aceste programe de televiziune care îi vor ajuta pe copii să înțeleagă că Dumnezeu îi iubește!

Charlotte Ishkanian

O ȚARĂ UIMITOARE

Cangurii de copac pot fi găsiți în pădurile tropicale din Papua Noua Guinee. Câteva exemplare se găsesc și în insulele din apropiere sau chiar în nordul Australiei. Din cauza vânatului și a pierderii habitatului, cangurii de copac sunt amenințați cu extincția.

PAPUA NOUA GUINEE | 5 noiembrie

Natasha și Jiqui

MI SALA!

Jiqui locuiește în Port Moresby, Papua Noua Guinee. Ea are 8 ani, însă deja a ajutat pe cineva să-L întâlnească pe Isus. Atunci când biserica ei organiza Sabatul Copilului, Jiqui era unul din cei patru copii care vorbeau la serviciul divin.

— A fost puțin greu, spune Jiqui. Atunci eram în clasa întâi și nu puteam citi foarte bine. Mama mi-a citit predica, iar eu am memorat-o. Ea m-a ajutat să învăț cum să vorbesc tare și cum să-mi folosesc mâinile pentru a fi mai expresivă. Când a sosit timpul să predic, am avut ceva emoții.

În ziua cu pricina, Jiqui s-a rugat ca Dumnezeu să-i dea o voce puternică și să folosească cuvintele ei pentru a ajuta pe cineva să-L cunoască mai temeinic pe Isus. Ea nu știa, dar cineva din audiență chiar a fost atins de Dumnezeu în timpul predicii ei.

Natasha nu fusese niciodată la o biserică adventistă. Mătușa ei a invitat-o la programul din Sabatul Copilului. Natasha participa la biserică cu părinții ei duminică, dar un program pentru copii suna interesant, așa că a decis să

meargă. Nu mai văzuse niciodată un serviciu divin condus de copii. Ei au anunțat cântările și s-au rugat, iar patru copii au și predicat. A fost entuziasmată când a văzut copiii în față.

Atunci, Jiqui, cel mai mic copil, s-a ridicat să vorbească. Natasha a ascultat uimită. Jiqui era mai mică decât ea! *Cum poate o fetiță atât de mică să predice?* s-a întrebat ea. Apoi, i-a șoptit mătușii ei:

— *Mi sala!* [Îmi place!] Vreau să învăț și eu să fac asta!

Natasha a vrut să viziteze din nou biserică adventistă și părinții ei au fost de acord. De atunci, Natasha a participat la biserică în fiecare Sabat. Ei îi place în mod special Școala de Sabat, cu cântările vioaie pentru copii și povestirea biblică interesantă din fiecare săptămână.

— E superb! Îmi place că instructorul ne vorbește despre Dumnezeu în cuvinte pe care le putem înțelege. *Mi sala!*

Câteva luni mai târziu, copiii au prezentat un alt program special. De data aceasta, a participat și Natasha. Ea le-a mărturisit oamenilor că predica unei fetițe a făcut-o să-și dorească să

vină în continuare la biserică. La final, Natasha a chemat-o pe Jiqui în față și i-a mulțumit pentru rolul ei în cadrul programului.

Jiqui nu a știut că predica ei o ajutase pe Natasha să vină la biserică. Ea a fost bucuroasă că Dumnezeu a folosit cuvintele ei pentru a atinge inima Natashei.

Natasha așteaptă cu nerăbdare ziua în care va putea predica în biserică.

— O voi ruga pe Jiqui să mă ajute, spune ea. Și îmi voi invita părinții și prietenii să vină la biserică. De asemenea, Îl voi ruga pe Dumnezeu să mă ajute să vorbesc mai mult despre dragostea lui Isus, la fel cum a făcut Jiqui atunci când a predicat. Cred că Dumnezeu îmi va asculta rugăciunea. El a ascultat-o și pe Jiqui.

Jiqui și Natasha vor să împărtășească dragostea lui Dumnezeu cu alții, pentru ca și ei să fie entuziasmați de Dumnezeu.

Colecta din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la înființarea unui post de televiziune Hope Channel și a unui post de radio Hope

Idei de prezentare

- Întreabă-i pe copii: „Cine poate găsi Papua Noua Guinee pe hartă?” Permite-i unui copil să arate cu degetul. „Cine poate găsi Port Moresby pe hartă?”
- Pronunță Jiqui astfel: JI-ki.
- „Mi sala” înseamnă „Îmi place” în pidgin, o limbă mixtă care este vorbită de mulți oameni din Papua Noua Guinee.
- Descarcă poze de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descarcă *Fast Facts and Mission Posts* din Diviziunea Pacificului de Sud: bit.ly/spd-2022.

Radio FM în Papua Noua Guinee, oferindu-le oamenilor posibilitatea de a-L cunoaște pe Isus.

Charlotte Ishkhanian

O ȚARĂ UIMITOARE

Papua Noua Guinee are o gamă variată de reptile, marsupiali (animale care își poartă puii în pungă), pești de apă dulce și păsări, dar nu are aproape niciun mamifer mare. Cele mai mari animale sunt cazuarii (păsări mari, care nu zboară) și crocodilii. Totodată, aici se întâlnesc circa 40 de specii din familia Pasărea Paradisului.

PAPUA NOUA GUINEE | 12 noiembrie

Dada

UN VIS CIUDAT

Ai avut vreodată un vis ciudat? În timp ce dormea acasă într-o noapte, în Papua Noua Guinee, Dada a avut un vis ciudat.

Dada a văzut un străin în vis și acel străin avea un mesaj ciudat pentru el.

— Tu nu urmezi adevărul, i-a spus străinul.

Dada s-a întrebat la ce se referea acel străin. Deși era doar un copil, el a înțeles că străinul vorbea despre Dumnezeu. Nu îl urma el pe Dumnezeu?

Străinul a continuat să vorbească.

— Du-te și închină-te într-o biserică care păzește Sabatul! i-a spus străinul.

Când s-a trezit, Dada era nedumerit. El credea în Dumnezeu, dar nu mergea la biserică și nici nu citea Biblia. El a decis să caute o biserică care era deschisă în Sabat.

Existau câteva biserici în satul lui. Prima biserică pe care a găsit-o se închina duminică. A doua și a treia biserică se închinau tot duminică. Dar apoi a găsit o biserică care nu era la fel ca celelalte. Oamenii mergeau la Biserica

Adventistă de Ziua a Șaptea în Sabat. Dada și-a adus aminte de visul lui și a participat la serviciile de închinare din Sabat.

I-a plăcut biserica. Ceilalți băieți și fete erau amabili și prietenoși. Adulții îi zâmbeau și îl făceau să se simtă bine-venit. Treptat, a început să meargă la biserică în fiecare Sabat.

Pe măsură ce mergea la biserică, a început să învețe despre Dumnezeu. A aflat că Dumnezeu din Biblie nu era la fel ca Dumnezeul despre care învățase de la părinții lui. Tata îi spusese că Dumnezeu era atât de mare, încât nimeni nu putea să-L cunoască. Mama îi spusese că Dumnezeu era atât de mare, încât nu îl cunoștea pe Dada și nici pe oamenii de pe acest pământ. Dar Biblia spune că Dumnezeu îi cunoaște pe toți și vrea ca toți să-L cunoască pe El. Dada voia să-L cunoască pe Dumnezeu.

Mama și tata nu s-au bucurat atunci când au aflat că Dada mergea la biserica aceasta.

Mama a vrut ca Dada să nu mai meargă la biserică, așa că l-a criticat.

Tata nu voia ca Dada să meargă la biserică, așa că l-a alungat de acasă.

Dada s-a simțit foarte trist pentru felul în care îl trata familia lui, dar voia să urmeze adevărul. Străinul din vis îi spusese că va urma adevărul dacă va merge la biserică în Sabat. Așadar, el a continuat să meargă la biserică în Sabat.

De fiecare dată când familia îl trata urât, Dada își amintea o povestire biblică despre Isus. În povestire, Isus vorbea unei mulțimi de oameni, iar mama și frații Lui stăteau afară, încercând să vorbească cu el. La un moment dat, cineva I-a spus lui Isus:

— Iată, mama Ta și frații Tăi stau afară și caută să vorbească cu Tine!

Dar Isus a răspuns:

— Cine este mama Mea și care sunt frații Mei?

Domnul Isus Și-a întins mâna spre ucenicii Săi și a zis:

— Iată mama Mea și frații Mei! Căci oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă. (Matei 12:46-50)

Așadar, atunci când mama îl critica pentru că asculta de Dumnezeu, Dada își imagina că Isus îi spune:

— Iată fratele meu! Căci oricine face voia Tatălui Meu, acela Îmi este frate.

Atunci când tata îl alunga de acasă pentru că el căuta să asculte de Dumnezeu, Dada își imagina că Isus îi spune:

— Iată fratele meu! Căci oricine face voia Tatălui Meu, acela Îmi este frate.

Îi plăcea ideea de a-L avea pe Isus ca Frate mai mare. Isus era cel mai bun Frate mai mare!

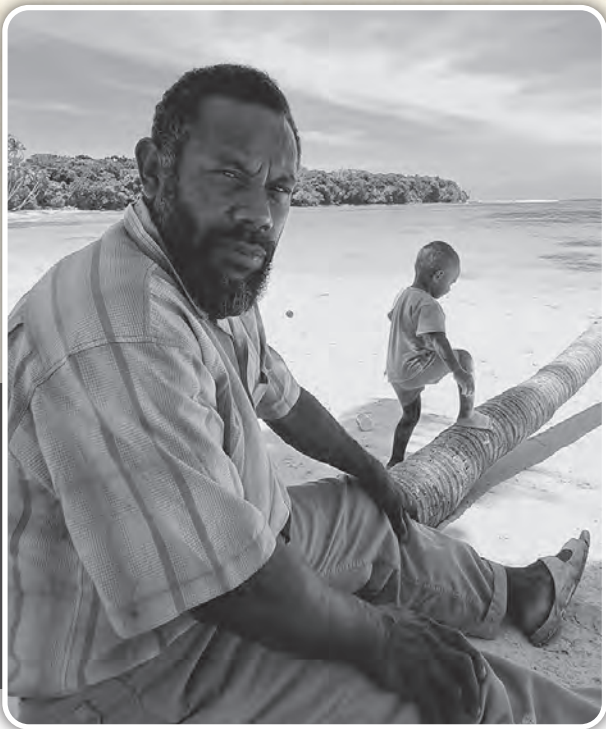
Ideii de prezentare

- Identifică pe hartă Papua Noua Guinee.
- Întreabă-i pe copii: „De ce crede Dada că Isus este Fratele lui mai mare?” Un răspuns posibil: Isus a zis în Matei 12:46-50 că oricine face voia lui Dumnezeu este fratele Său, iar Dada încerca să facă voia lui Dumnezeu mergând la biserică și evitând mâncarea nesănătoasă.
- Descarcă poze de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descarcă *Fast Facts and Mission Posts* din Diviziunea Pacificului de Sud: bit.ly/spd-2022.

Dada se roagă pentru familia lui și speră ca ei să i se alăture în urmarea adevărului. Câțiva dintre prietenii lui au început să meargă la biserică împreună cu el. Dada mai speră ca într-o zi, curând, să-și poată preda inima lui Isus prin botez.

Colecta din Sabatul al Treisprezecelea de trimestrul acesta va ajuta la înființarea postului de televiziune Hope Channel și a postului de radio Hope Radio FM în Papua Noua Guinee, oferindu-le oamenilor oportunitatea de a învăța despre Isus. Vă mulțumim că plănuiți un dar generos!

Jeremiah Raubi

VANUATU | 19 noiembrie

John

UN PEȘTE ȘI O LUMINĂ

Două lucruri neobișnuite s-au întâmplat într-o vineri în Vanuatu, o țară cu multe insule mici din Pacificul de Sud.

Tata mergea de-a lungul malului. La un moment dat, a zărit un pește pe nisipul alb. Mai văzuse și înainte pești pe nisipul alb, dar acesta nu era un pește obișnuit. Peștele acesta era cât se poate de viu și era teafăr. Tata a luat repede peștele și s-a dus să i-l arate lui John.

John era nou venit pe insulă. El venise în vizită de pe o altă insulă. Pentru că nu cunoștea pe nimeni, tata l-a invitat să stea acasă la el.

— Uită-te la peștele ăsta, a spus tata, arătându-i peștele viu.

John era uimit. Nu mai văzuse niciodată așa ceva.

Al doilea lucru neobișnuit s-a întâmplat câteva ore mai târziu, în timp ce soarele apunea. John l-a invitat pe tata și pe membrii familiei lui să stea în curte și să asculte povestiri despre Isus. Tata, mama și copiii ascultau, în timp ce John citea din Biblie.

Pe când ascultau, o lumină strălucitoare a început să lumineze interiorul casei. Casa

era atât de luminoasă, încât tata s-a speriat. Și mama era speriată. La fel și copiii.

Tata a mers până la ușă și a intrat înăuntru. Spre surprinderea lui, a văzut că o lanternă veche începuse cumva să funcționeze. Lanterna pe baterii nu mai funcționase de ceva vreme. Tata a luat lanterna în mână pentru a o privi de aproape. Apoi, lumina lanternei s-a stins.

Tata a dus lanterna afară pentru a o arăta și celorlalți. A deschis-o și a văzut că nu erau baterii înăuntru. A încercat să aprindă lanterna din nou, dar nu a putut.

— Trebuie să fie o minune, a spus John.

Tata s-a gândit la ceea ce a spus John. S-a gândit la peștele viu și nevătămat. S-a gândit la lumina strălucitoare din lanterna fără baterii. El a păstrat toate aceste lucruri în inima lui și s-a gândit la ele.

După ceva timp, John l-a invitat pe tata să meargă cu el pe o altă insulă. Acolo, tata și John au participat la o întâlnire de evanghelizare care se desfășura pe un stadion de sport. Tata a privit în timp ce 3.000 de persoane își predau inimile lui Isus prin botez. El și-a adus aminte de peștele viu de pe plaja cu nisip alb. Și-a adus

aminte de lumina strălucitoare din lanterna fără baterii. *Au fost minuni!* s-a gândit el. El a decis să-și predea inima lui Isus.

Astăzi, tata este liderul unei biserici adventiste de pe insula lui. După minunile care au avut loc într-o zi de vineri în Vanuatu, viața lui nu a mai fost aceeași.

Vă mulțumim pentru colecta din Sabatul al Treisprezecelea de trimestrul acesta, care va ajuta tot mai multe familii din Vanuatu și din întreaga lume să afle despre Dumnezeu printr-o serie de programe de televiziune pentru copii – *King's Kids Discipleship*. Să dăruim trimestrul acesta pentru a ajuta la realizarea programelor de televiziune pentru copii, prin care vor afla că Dumnezeu îi iubește.

Adventist Mission

Idei de prezentare

- Cere-i unui copil să identifice pe hartă Vanuatu.
- Numele tatălui lui John este tot John.
- Provoacă-i pe copii să fie ca John și să-L împărtășească pe Isus cu cineva săptămâna aceasta.
- Descarcă poze de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descarcă *Fast Facts and Mission Posts* din Diviziunea Sud-Americană: bit.ly/spd-2022.

În 1911, Calvin și Myrtle Parker, împreună cu asistenții Harold și Clara Carr, au fost desemnați de Uniunea de Conferințe din Australia să facă lucrare de pionierat la o bază misionară din Vanuatu. Au luat cu ei o casă portabilă. Bărbații au mers întâi la Port Vila, în Efate, ajungând acolo pe 10 iunie 1912. Soțiile lor au așteptat în Insula Norfolk până ce casa lor a fost construită, apoi au mers și ele la Port Vila, unde au ajuns pe 11 august. Port Vila era o locuință temporară până aveau să găsească o locație permanentă. O căutare extinsă s-a finalizat cu achiziționarea unei proprietăți în micuța insulă Atchin, lângă coasta de nord-est a Malekulei. *(Continuare la pagina 21)*

VANUATU | 26 noiembrie

Joe

O MINGE ȘI O GĂINĂ

Dacă ai fost prins vreodată în mijlocul unei furtuni, ai putea să-ți imaginezi cum este să fii într-un ciclon. În 2015, un ciclon de categoria 5 a lovit multe dintre insulele Vanuatu, în Pacificul de Sud, distrugând și dărâmand multe case și biserici. Oamenii care locuiau în acele insule aveau nevoie de ajutor. Câteva luni mai târziu, o echipă de tineri din Vanuatu și un constructor pe nume Peter, din Australia, au călătorit din insulă în insulă. Au construit 41 de clădiri noi, care puteau rezista în caz că ar fi venit un alt ciclon.

Pe una dintre acele insule, Tanna, se află un sat, situat chiar pe vârful unui munte. Acest sat se numește Nukuka și foarte puțini oameni îl vizitează.

Satul avea nevoie de o biserică nouă. Constructorii au adus cu barca lemn, beton, un acoperiș și alte materiale. Au descărcat totul pe plajă, apoi le-au cărat pe toate sus pe munte.

Copiii se jucau în apropiere, în timp ce constructorii ridicau noua biserică. Nu aveau jucării, dar se jucau cu bețe și alte lucruri găsite prin boscheți.

Dura aproximativ o săptămână să construiească noua biserică. În timpul acelei săptămâni, Peter, australianul, a trebuit să călătorească cu avionul înapoi în orașul Vila pentru a aduce alte materiale pentru noua biserică. Unul dintre copii a auzit că Peter pleca. Îi vom spune Joe. Joe s-a apropiat de Peter cu o rugămintă.

— Ai putea, te rog, să-mi aduci o minge de fotbal? a întrebat el.

Peter s-a uitat la Joe cu bunătațe.

— Copiilor le este frică de mine, darămite să vină să vorbească cu mine, a spus el. Pentru că mi-ai făcut această rugămintă, îți voi aduce o minge. Dar am următoarea cerință de la tine: Această minge nu va fi doar mingea ta, ci mingea satului, așa că o vei împărți cu toți copiii.

Băiatul a încuviințat și a fugit la joacă.

Câteva zile mai târziu, Peter a ajuns înapoi la Nukuka. A urcat pe munte cu ceva special la subraț: o minge de fotbal adevărată. Când a ajuns, băiatul a alergat la Peter. În timp ce Peter îi dădea mingea, a observat lacrimi în ochii băiatului.

Sabatul acela a fost o zi specială. Toți oamenii din sat s-au adunat în noua biserică de

pe vârful muntelui pentru a se închina lui Dumnezeu. Această clădire avea să fie un loc sigur pentru oameni în cazul în care avea să vină vreun alt ciclon.

Duminică, lucrătorii erau pregătiți să plece și întregul sat a venit să le spună la revedere. Printre oamenii care au venit să spună la revedere au fost Joe, mama lui și surioara lui mai mică. Băiatul i-a adus un cadou de mulțumire pentru Peter – o găină vie și un băț din trestie-de-zahăr. Acesta a fost un dar foarte generos! Peter i-a mulțumit pentru cadou, însă a acceptat doar trestia-de-zahăr. Isus ne-a spus: „Este mai fericit să dai decât să primești.” (Faptele 20:35) În ziua aceea, atât Peter, cât și băiatul au experimentat acest adevăr. Ce le vei da altora pentru a le arăta că Isus are grijă de ei?

Nerida Koolik

Idei de prezentare

- Identifică pe hartă Vanuatu și insula Tanna.
- Întreabă-i pe copii de ce Peter nu a primit găina: Răspunsuri posibile: *Ar fi fost greu să călătorească cu o găină. Joe și familia lui aveau nevoie de găină mai mult decât Peter.*
- Întreabă-i pe copii cum au știut Peter și băiatul că este mai bine să dai decât să primești. Ce a dat Peter și ce a primit? Ce a dat Joe și a primit? Peter și Joe au dat și au primit mai mult decât o minge de fotbal, o găină și un băț din trestie-de-zahăr. Ei au oferit dragoste.
- Descarcă poze de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descarcă *Fast Facts and Mission Posts* din Diviziunea Pacificului de Sud: bit.ly/spd-2022.

În 1913, misionarii Calvin și Myrtle Parker au construit în insula Atchin din Vanuatu un avanpost misionar care includea și o clinică. Anul următor, Calvin a terminat de construit prima lui biserică din acel grup de insule și a dedicat-o Domnului pe 17 ianuarie 1914. În același an, Myrtle a inaugurat o școală cu 15 elevi. Ea a organizat și întâlniri sociale pentru femei cu scopul de a îndepărta prejudecățile și timiditatea, iar la întâlniri servea orez cu chifle și cafea din cereale. Astăzi, Vanuatu are 90 de biserici și 125 de grupe. Cu 27.749 membri, există un raport de un membru la 17 locuitori.

INSULELE SOLOMON | 3 decembrie

Tiroa

FUGARUL

Tiroa se plimba pe drumul de țară. La-crimile îi șiroiau pe chipul prăfuit. Câteva femei l-au văzut în timp ce se întorceau în sat.

— Ar fi bine să te grăbești să ajungi acasă, i-a spus o femeie. În curând se va întuneca.

— Nu! a spus el hotărât. Nu mă întorc acolo! Mă vor bate!

Apărarea hotărâtă a băiatului le-a surprins pe femei. Ele au aflat că numele lui era Tiroa și că avea 10 ani. El fugise de la unchiul și mătușa lui, care locuiau într-un sat la munte.

Femeile nu puteau să-l lase pe băiat singur, așa că Enta s-a oferit să-l ia acasă la ea.

— Niște mâncare și o baie te vor face să te simți mai bine, i-a spus ea zâmbitoare.

Tiroa a simțit că putea avea încredere în ea, așa că a urmat-o până la casa ei.

Enta a pregătit pentru cină cartofi, tapioca, banane și papaia. Băiatul a înfulecat mâncarea, apoi și-a spălat fața și a adormit pe covorul pe care Enta îl așezase pentru el pe podea. Când s-a trezit, Tiroa a găsit mai multă mâncare. I-a zâmbit timid noii sale mătuși, în semn de mulțumire. Îi plăcea de ea.

Era vineri, iar în seara aceea, în timp ce soarele apunea, familia se aduna pentru a se ruga. Tiroa i-a observat pe ceilalți cum îngenuncheau pe podeaua tare din lemn și cum își împreunau mâinile. A făcut și el la fel. După o gustare cu ananas și banane, băiatul s-a ghemuit pe covor și a adormit din nou.

Dimineața, familia a mâncat micul dejun și s-a pregătit de biserică, însă Tiroa nu voia să meargă. Mătușa Enta a simțit că îi era frică și l-a lăsat să stea acasă.

În săptămâna care a urmat, familia s-a adunat în fiecare seară pentru închinare. Cântau o cântare, ascultau o povestire din Biblie și se rugau. În următorul Sabat, Tiroa a fost dispus să meargă la biserică împreună cu mătușa Enta. Lui Tiroa i-a plăcut Școala de Sabat. I-a plăcut povestirea. Treptat, a început să învețe imnurile, așa că a putut să se alăture copiilor care cântau.

Familia lui Tiroa a aflat unde locuia și a venit să-l vadă. Lui Tiroa îi era teamă că îl vor lua acasă, însă mătușa Enta i-a convins că era mai bine să locuiască împreună cu ea. Ei au fost de acord să-l lase să stea în satul ei.

Tiroa nu a fost niciodată la școală. Nu știe să scrie și să citească. Mătușa Enta vrea să-l trimită la școală. Între timp, mai sunt și alte lecții de învățat, precum încrederea și ascultarea.

Deși Tiroa a auzit despre Isus înainte să fugă de acasă, el nu a știut că Isus îl iubește. De fapt, el n-a știut ce este dragostea până când mătușa Enta și familia ei nu l-au primit la ei.

Darurile noastre pentru misiune îi ajută pe oameni să afle că Isus îi iubește. Vă mulțumim pentru tot ceea ce oferiți!

Charlotte Ishkanian

Idei de prezentare

- Întreabă-i pe copii: „Cine poate găsi pe hartă Insulele Solomon?” Ajută un copil să identifice insulele care se află între Papua Noua Guinee și Fiji.
- Pronunță Tiroa astfel: ti-ROU-a.
- Pronunță Enta astfel: EN-ta.
- Descarcă poze de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descarcă *Fast Facts and Mission Posts* din Diviziunea Pacificului de Sud: bit.ly/spd-2022.
- O parte din colecta pentru Sabatul al Treisprezecelea de trimestrul acesta va ajuta la crearea unei serii speciale de programe de televiziune, numită *King's Kids Discipleship*; o serie bazată pe câteva dintre cele mai îndrăgite cărți ale lui Ellen White. Prin acest proiect, copiii din toată lumea vor putea viziona povestiri despre Dumnezeu.

Pionierii misiunii adventiste din Insulele Solomon au fost G.F. Jones și soția lui, trimiși de către comitetul misionar din Australasia. Ajungând pe insula Gizo pe 29 mai 1914, Jones a format o echipă pentru keciul lui cu motor, *Mesagerul Advent*, și a navigat spre destinația Viru, pe coasta de vest din Noua Georgia, unde a stabilit sediul lucrării misionare și a deschis o școală.

TUVALU | 10 decembrie

Junior

UN DUMNEZEU MINUNAT ȘI INEXPLICABIL

Lui Junior îi era dor de casă. Îi era dor de unchii și mătușile lui. Îi era dor de bunicii lui. Îi era dor, în mod special, de mama și de tatăl lui.

Lui Junior îi era dor de familia lui pentru că studia la o școală adventistă cu internat care se afla departe de casă.

Când a terminat clasa a opta, dorința lui cea mare era să meargă la un liceu adventist. Dar nu era niciun liceu adventist în țara lui. Tuvalu este o țară mică din Oceanul Pacific care cuprinde nouă insule.

Așa că Junior s-a rugat.

— Doamne, Te rog să mă ajuți să merg la o școală adventistă!

Unchii și mătușile lui s-au rugat. Bunicii s-au rugat. Mama și tatăl s-au rugat.

Dumnezeu le-a ascultat rugăciunile într-un mod uimitor. Junior a putut să meargă la un liceu adventist dintr-o altă țară, Fiji. Pentru a ajunge la școală, trebuia să zboare cu avionul timp de două ore și jumătate, din Tuvalu până în Fiji.

Junior era atât de bucuros că Dumnezeu i-a ascultat rugăciunile. Era atât de fericit să studieze la Liceul Adventist Navesau. Însă îi era dor de casă.

La un moment dat, s-a întâmplat ceva rău. Un țânțar l-a înțepat pe Junior și s-a îmbolnăvit de febră tropicală. Se simțea îngrozitor! Apoi s-a întâmplat ceva și mai rău: COVID-19.

Familia lui Junior a decis ca el să se întoarcă înapoi acasă.

Familia lui era nerăbdătoare să-l întâlnească la aeroport, dar din cauza măsurilor COVID-19, nimeni nu putea să-l îmbrățișeze, nici măcar să dea mâna cu el. În schimb, Junior a fost dus într-o locuință specială, unde a stat în carantină. Trebuia să stea în carantină timp de 14 zile pentru a se asigura că nu avea COVID-19 și că nu-i va infecta și pe alții.

Junior nu înțelegea de ce trebuia să stea în carantină. Era convins că nu avea COVID-19. El avea febră tropicală și se simțea teribil, așa că s-a rugat.

Junior nu știa, dar în timp ce era în carantină, mama lui a făcut o cerere specială pentru a putea sta împreună cu el. Voia să aibă grijă de fiul ei și era pregătită să petreacă 14 zile împreună cu el.

În prima noapte de carantină, Junior s-a trezit brusc și, spre surprinderea lui, a văzut că nu era singur. Mama stătea lângă patul lui! Nu-i venea să-și creadă ochilor!

— Mama, tu ești? a întrebat.

Zâmbind, mama l-a asigurat că ea era acolo, gata să aibă grijă de el până se însănătoșea. Junior a zâmbit. Deodată, s-a simțit mult mai bine! Dumnezeu îi ascultase rugăciunea.

— Sunt bine, a spus el.

Și chiar așa a fost. Junior și-a revenit repede, iar la finalul celor 14 zile de carantină a mers acasă. Era atât de fericit să fie cu unchiul și

Idei de prezentare

- Identifică pe hartă Tuvalu și Fiji. Junior locuiește pe insula principală din Tuvalu, Funafuti.
- Pronunță Tuvalu astfel: TU-va-lu.
- Descarcă poze de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descarcă *Fast Facts and Mission Posts* din Diviziunea Pacificului de Sud: bit.ly/spd-2022.

mătușile lui, cu bunicii și părinții lui. Era fericit, în special, pentru prezența iubitoare a lui Dumnezeu în viața sa.

Vaguna Satupa

Tuvalu este a patra cea mai mică țară din lume, un arhipelag format din patru insule și cinci atoli, acoperind o suprafață de doar 26 km². Tuvalu are o populație de aproximativ 11.000 de locuitori, iar capitala este Vaiaku, aflată în insula Funafuti. Funafuti este singura insulă care are o sursă continuă de electricitate. Nu există ziare. Există, în schimb, un singur post de radio. Majoritatea locuitorilor din Tuvalu trăiesc în sate de câteva sute de persoane, își îngrijesc grădinile și pescuiesc din canoele pe care și le confecționează singuri. Tuvalu are o biserică adventistă de ziua a șaptea, care numără 365 de membri.

SAMOA | 17 decembrie

Saunoamaalii, 10 ani

UN SINGUR DUMNEZEU

Lui Saunoamaalii, în vârstă de 10 ani, îi plăcea să învețe despre Dumnezeu. Tata l-a trimis băiatul în fiecare săptămână la Școala duminicală, iar el mergea bucuros. Nu-i păsa că merge la biserică duminică după-amiază, în timp ce alți copii se jucau afară. Îi plăcea să învețe despre Dumnezeu, dar era puțin confuz. Tata nu mergea la aceeași biserică duminică. Pe când băiatul mergea la o biserică, tatăl mergea la alta. Nu înțelegea de ce nu mergeau împreună la biserică.

Nici sătenii nu înțelegeau de ce Saunoamaalii mergea la o biserică, iar tatăl său la alta. Sătenii s-au supărat pe tată, iar conducătorii satului i-au poruncit să vină la o întâlnire.

Bărbatul a mers la întâlnire.

Acolo, conducătorii satului i-au pus multe întrebări despre Dumnezeu. Întrebările lor nu erau ușoare, însă tatăl a refuzat să-și schimbe părerea. El nu vedea nicio problemă în a-și trimite fiul la o biserică, în timp ce el mergea la alta.

— Dumnezeu la care se închină biserica lui Saunoamaalii este același Dumnezeu la care se închină și biserica mea, a spus el.

Câțiva săteni au obiectat la răspunsul lui, însă conducătorii satului nu au spus nimic. Au acceptat răspunsul lui și nu s-au mai certat cu el niciodată.

Saunoamaalii își amintește mereu de cuvintele tatălui său. Există un singur Dumnezeu în cer. Într-adevăr, Biblia spune: „Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn.” (Deuteronomul 6:4)

Pe măsură ce Saunoamaalii a crescut mai mare, el și-a pierdut dorința de a învăța despre Dumnezeu. Era mai interesat să petreacă timp cu prietenii lui. Dar prietenilor lui nu le păsa de Dumnezeu, așa că el a început să preia obiceiurile lor rele.

Tatăl era îngrijorat. Se gândea că prietenii fiului său erau o influență rea. Și-a dorit ca băiatul să învețe din nou despre Dumnezeu.

Într-o zi, cineva s-a apropiat de Saunoamaalii și a început să-i vorbească despre Dumnezeu. I-a vorbit despre dragostea nemărginită a lui Dumnezeu. Saunoamaalii nu se gândise la Dumnezeu de foarte mult timp și în inima lui a început să crească dorința de a-L cunoaște din

nou. Acasă, le-a spus părinților că voia să studieze Biblia. Tatăl era atât de fericit! El l-a dus pe băiat la o școală biblică pentru adolescenți. Lui Saunoamaalii îi plăcea să asculte din nou povestiri despre Dumnezeu.

Saunoamaalii a crescut și s-a căsătorit. El a devenit tatăl a doi băieți și trei fete.

Într-o zi, a observat că se construia o biserică nouă aproape de casa lui. Pentru că era vecin, s-a oferit să ajute. A lucrat la biserică până când a fost gata. În timp ce lucra, i-a auzit pe pastor și pe alți oameni vorbind despre Dumnezeu. Îi plăcea să afle mai multe despre Dumnezeu. Îi amintea cât de mult îi plăcuse să învețe despre Dumnezeu când era copil.

A fost bucuros când pastorul a început să-l viziteze acasă. Pastorul a parcurs studii biblice cu familia lui, iar Saunoamaalii a învățat ceva nou despre Dumnezeu. El a aflat că în porunca a patra Dumnezeu le cere oamenilor să-și aducă aminte de ziua a șaptea, Sabatul, nu de ziua întâi, duminică. Nu a fost o decizie grea să devină adventist de ziua a șaptea. Saunoamaalii și-a amintit că există un singur Dumnezeu.

— Dumnezeu la care te închini tu este același Dumnezeu la care mă închin eu, cu excepția Sabatului, i-a spus el pastorului. Acum am aflat adevărul!

Astăzi, Saunoamaalii studiază pentru a deveni predicator. Vrea să le spună tuturor că există un singur Dumnezeu – Dumnezeuul zilei a șaptea.

Vă mulțumim pentru colecta din Sabatul al Treisprezecelea care îi va ajuta pe oamenii din Samoa și din Diviziunea Pacificului de Sud să afle despre singurul Dumnezeu din cer.

Idei de prezentare

- Identifică Samoa pe hartă.
- Pronunță Saunoamaalii astfel: sona-MALI.
- Citește-le copiilor Deuteronomul 6:4-5, care spune: „Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn. Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.” Întreabă-i cum pot să-L iubească pe Dumnezeu cu toată inima. Isus le dă răspunsul: „Dacă mă iubiți, veți păzi poruncile mele” (Ioan 14:15). Saunoamaalii îl iubește pe Dumnezeu cu toată inima și își arată dragostea respectând toate poruncile lui Dumnezeu, inclusiv pe cea despre Sabat.
- Descarcă poze de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descarcă *Fast Facts and Mission Posts* din Diviziunea Pacificului de Sud: bit.ly/spd-2022.
- Cu trei ani în urmă, colecta din Sabatul al Treisprezecelea a susținut campania „Salvează 10.000 de degete”, o campanie de prevenire a amputării degetelor de la picioare prin promovarea unor obiceiuri sănătoase în Samoa și în alte țări din Diviziunea Pacificului de Sud.

Vă mulțumim pentru că plănuieți un dar generos!

Andrew McChesney

AUSTRALIA | 24 decembrie

Tia, Eleora și Bella

O PETRECERE GROZAVĂ

Tia are 13 ani și locuiește în Australia. Într-o zi, mama uneia dintre prietenele ei de la școală a întrebat-o dacă nu i-ar plăcea să ajute la pregătirea unei mese speciale pentru oamenii nevoiași.

Tia s-a gândit în sinea ei: *De ce nu?*

Așa că, după școală, Tia împreună cu două prietene, Eleora, în vârstă de 14 ani, și Bella, în vârstă de 10 ani, s-au prezentat la o biserică adventistă.

Tia a fost foarte ocupată. În primul rând, a ajutat la așezarea fețelor de masă, apoi a mers în bucătăria bisericii, unde a tăiat salată verde, castraveți și roșii cherry pentru o salată extrem de mare. În cele din urmă, a ajutat la pregătirea tartei de piersici.

Tia și cele două prietene ale ei au lucrat din greu timp de o oră și jumătate. Au sporovăit vesele în timp ce lucrau. Era amuzant! Oamenii au început să ajungă la masă pe la ora 17:30.

Tia a salutat oamenii în timp ce intrau în sala de mese.

— Bună ziua! i-a spus Tia unei bătrâne care mergea cu ajutorul unui cadru.

— Bună ziua, dragă! i-a răspuns bătrânică.
— Bună ziua! i-a spus Tia unui bătrân cu cărje.
— Bună ziua, domnișoară! i-a răspuns bărbatul.

Tia nu a mai spus nimic. Voia să stea de vorbă cu oamenii, dar era timidă și nu știa ce să le mai spună.

— Bună! i-a spus Tia unei mame, apoi și fetiței, care părea și mai timidă decât ea.

În curând, în sala de mese erau peste 100 de persoane înfometate. Tia a privit în timp ce oamenii au început să mănânce din salata roșii, castraveți și salată verde. I-a privit pe alții cum gustau din desertul cu piersici. Era îngrijorată că nu va fi suficientă salată și tartă de piersici pentru toată lumea, dar a fost destul pentru toți. A rămas destul chiar și pentru ea!

— Vrei să mănânci? a întrebat-o unul dintre voluntari.

Tia și prietenele ei au mâncat salată și tartă de piersici în curtea bisericii. Nu s-au așezat la masă înăuntru pentru că voiau să rămână loc suficient pentru ceilalți oameni.

Tia se simțea bine. A fost distractiv să așeze mesele. A fost distractiv să pregătească mâncarea. A fost frumos să-i salute pe oameni. A fost plăcut să mănânce. Dar, mai presus de toate, i-a plăcut să ajute oamenii.

După acea primă masă, Tia a început să lucreze ca voluntar, ajutând în fiecare lună la pregătirea meselor pentru oamenii nevoiași. Ea spune că fiecare fată și băiat ar trebuie să se ofere voluntar pentru a ajuta oamenii aflați în nevoie.

— Este foarte distractiv! Dacă ți se oferă posibilitatea, să știi că este foarte interesant și plăcut, mărturisește ea. Cred că Isus vrea ca noi să-i invităm pe oameni să vină și să le slujim. El interacționa întotdeauna cu oamenii.

Vă mulțumim pentru darurile care ajută la răspândirea dragostei lui Isus!

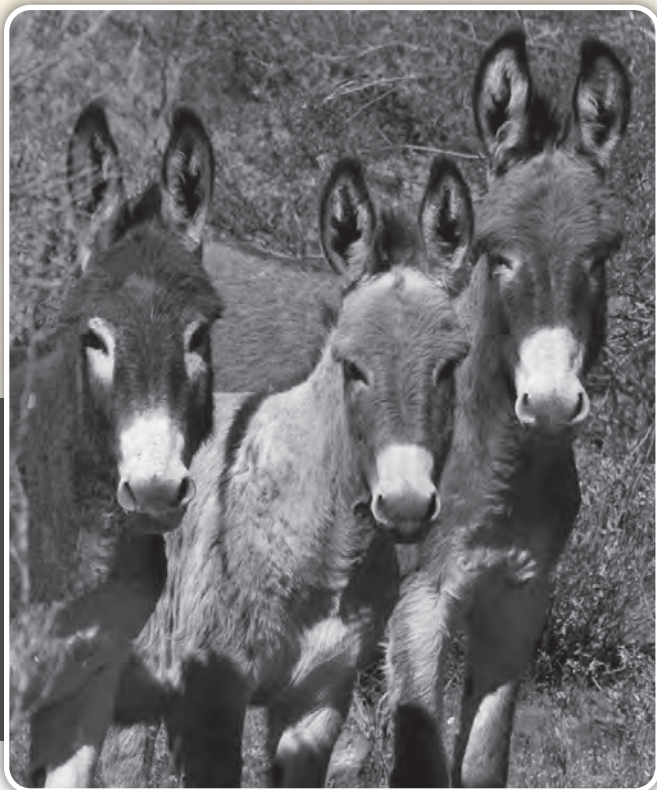
Andrew McChesney

Idei de prezentare

- Identifică Australia pe hartă.
- Provoacă-i pe copii (și pe părinții lor) să găsească modalități de implicare în proiecte desfășurate în interesul comunității, prin intermediul bisericii. Dacă biserica ta nu este implicată în proiecte pentru comunitate, ia în considerare inițierea unui astfel de program împreună cu pastorul și comitetul bisericii. Mama care coordonează mesele lunare de la biserica lui Tia a declarat către *Adventist Mission*: „Timp de câțiva ani ne-am gândit cum putem fi mâinile și picioarele lui Isus în comunitate și ne-am spus: *De ce să nu facem asta?*”
- Descarcă poze de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descarcă *Fast Facts and Mission Posts* din Diviziunea Pacificului de Sud: bit.ly/spd-2022.

În 1885, au ajuns în Australia primii misionari, toți din Statele Unite: Stephen N. Haskell, John O. Corliss și familia, Mendel C. Israel și familia, un tipograf pe nume Henry Scott și William Arnold. Prima biserică adventistă din Australia avea 28 de membri. Astăzi, Australia are 434 de biserici și 112 grupe. Cu 63.277 membri ai bisericii, există un raport de un membru la 402 locuitori.

SABATUL AL TREISPREZECELEA
31 decembrie

MĂGARI SE ROAGĂ ÎN DEȘERT

Bunica își dorea mai mult decât orice ca bunicul să meargă cu ea la biserică în Sabat, dar bunicul avea alte idei. El fusese întotdeauna la biserică duminica.

Bunica a început să se roage. Ea s-a rugat ca Dumnezeu să-i atingă inima bunicului pentru ca să înțeleagă că Sabatul este ziua corectă pentru a merge la biserică. Într-o zi, bunicul și bunica au mers să-i viziteze pe părinții bunicului, care locuiau la o oarecare distanță. Și-au luat cu ei și nepoțelul, pe Kurt Lee.

Acolo nu era nicio biserică prin apropiere. Așa se face că, atunci când a sosit Sabatul, bunica a decis să organizeze în curte un moment de închinare. L-a invitat pe bunicul să li se alăture ei și lui Kurt Lee, dar bunicul a refuzat.

— Acesta este Sabatul bisericii voastre! a spus el. Ziua mea de închinare este mâine!

În timp ce bunicul a mers să repare mașina, bunica și Kurt Lee au început momentele de închinare. În timp ce se rugau, au auzit pași apropiindu-se din spate. Întrebându-se cine venea, au deschis ochii și au văzut 20 de măgari sălba-

tici. Măgarii se opriseră la câțiva metri distanță și dădeau din cap în sus și în jos.

— Uite, Nana! a strigat Kurt Lee. Vor să se alăture închinării noastre și să păzească Sabatul! Și măgarii chiar așa au făcut.

Măgarii au ascultat atent în timp ce bunica și Kurt Lee au citit din Biblie. Au dat din cap în sus și în jos în timp ce bunica și nepoțelul cântau.

La sfârșitul momentelor de închinare, bunica și Kurt Lee s-au rugat pe genunchi. Când au terminat, s-au uitat și au văzut trei măgari îngenunchind reverențios. Restul măgarilor își plecaseră capetele.

— Hei, bunicule, vino să vezi asta! strigă bunica entuziasmată. Ceva se întâmplă aici!

Bunicul se apropie să privească spectacolul uimitor.

Complet absorbiți de priveliștea captivantă, bunicul și Kurt Lee au mers încet spre măgari. Spre surprinderea lor, animalele, de obicei timide, i-au lăsat pe bunic și pe nepoțel să-i mângâie cu afecțiune.

Niciodată nu a avut loc vreun serviciu divin atât de izbitor ca acela. Douăzeci de măgari au demonstrat că Domnul Sabatului are încă stăpânire asupra ființelor create de El.

După acest eveniment miraculos, buinicul a decis să țină Sabatul. Acum, el merge săptămânal la biserică împreună cu bunica.

Vă mulțumim pentru darul generos din Sabatul al Treisprezecelea care va ajuta la răspândirea bucuriei Sabatului pe tot cuprinsul Australiei și al Diviziunii Pacificului de Sud.

Adventist Mission

Idei de prezentare

- Identifică Australia pe hartă. Apoi caută Finke, care se află aproape de Alice Springs, exact în centrul geografic al Australiei.
- Întreabă-i pe copii dacă pot să se gândească la alți măgari care au ascultat de Dumnezeu. Adu-le aminte de povestirea cu Balaam din Numeri 22:21-32. Și Isus a călărit un măgar ascultător. Citește Matei 21:1-9.
- Descarcă poze de pe Facebook: bit.ly/fb-mq.
- Descarcă *Fast Facts and Mission Posts* din Diviziunea Pacificului de Sud: bit.ly/spd-2022.

Proiecte viitoare pentru Sabatul al Treisprezecelea

Darurile din Sabatul al Treisprezecelea de trimestrul următor vor ajuta Diviziunea Africii de Est și Centrale să înființeze:

- Un cămin cu dormitoare, Mugonero Nursing School, Mugonero, Rwanda
- Locuințe pentru corpul profesoral, School of Medicine, Adventist University of Central Africa, Masoro, Rwanda
- Un centru de instruire pentru tineret în domeniul agriculturii, Nchwanga, Uganda
- O sală multifuncțională, o extensie a campusului Ethiopia Adventist College, Nekempte, Ethiopia
- Un cămin cu dormitoare și o sală multifuncțională, Școala Adventistă Mwata pentru copiii surzi, Mwata, Kenya
- O sală multifuncțională, University of Arusha, Tanzania

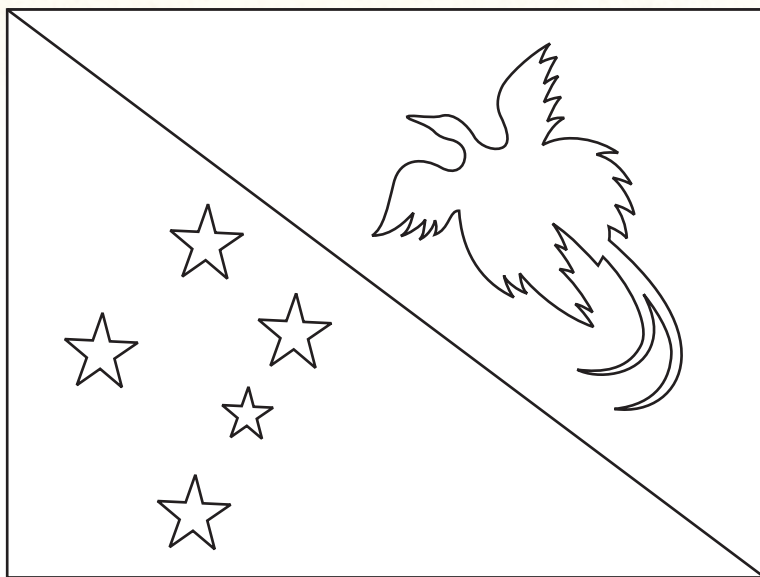
Să colorăm steagul!

PAPUA NOUA GUINEE

Indicații:

Colorează jumătatea din dreapta sus cu roșu. Colorează pasărea cu galben.

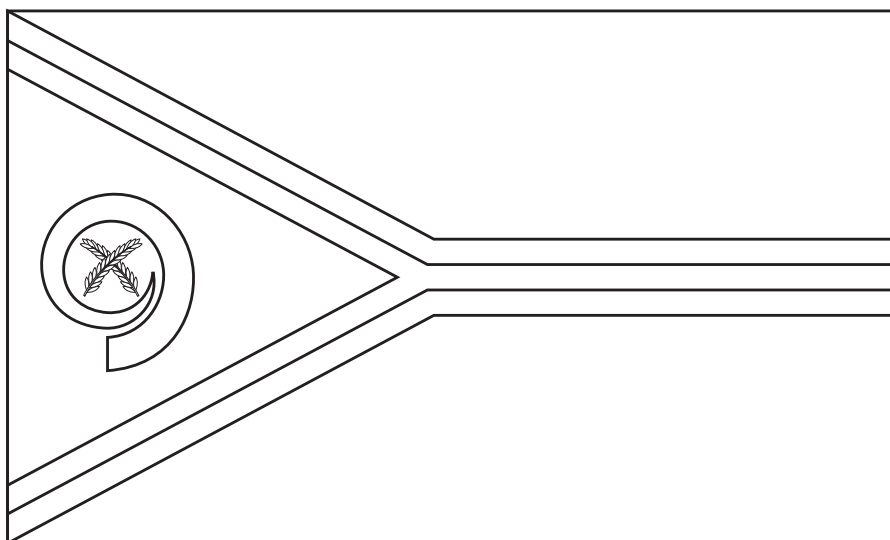
Colorează jumătatea din stânga jos cu negru. Lasă stelele albe.

VANUATU

Indicații:

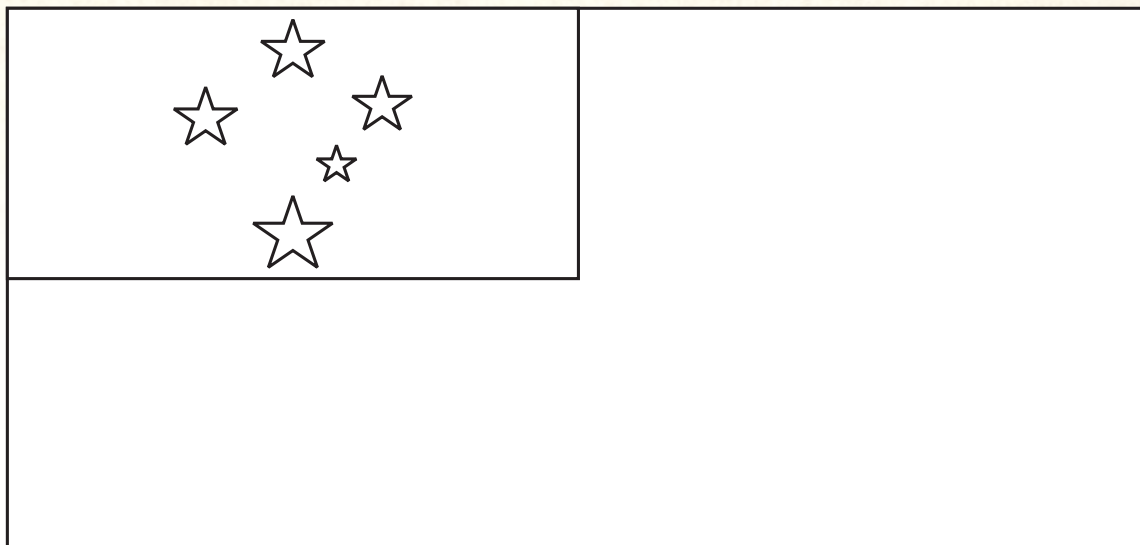
Colorează jumătatea de sus cu roșu. Colorează jumătatea de jos cu verde. Colorează triunghiul din stânga cu negru. Colorează banda în formă de Y cu galben. Colorează marginile de lângă banda în formă de Y cu negru. Colorează colțul de elefant și frunzele cu galben.

SAMOA

Indicații:

Colorează pătratul din colțul din stânga sus cu albastru. Lasă stelele albe. Colorează restul steagului cu roșu.

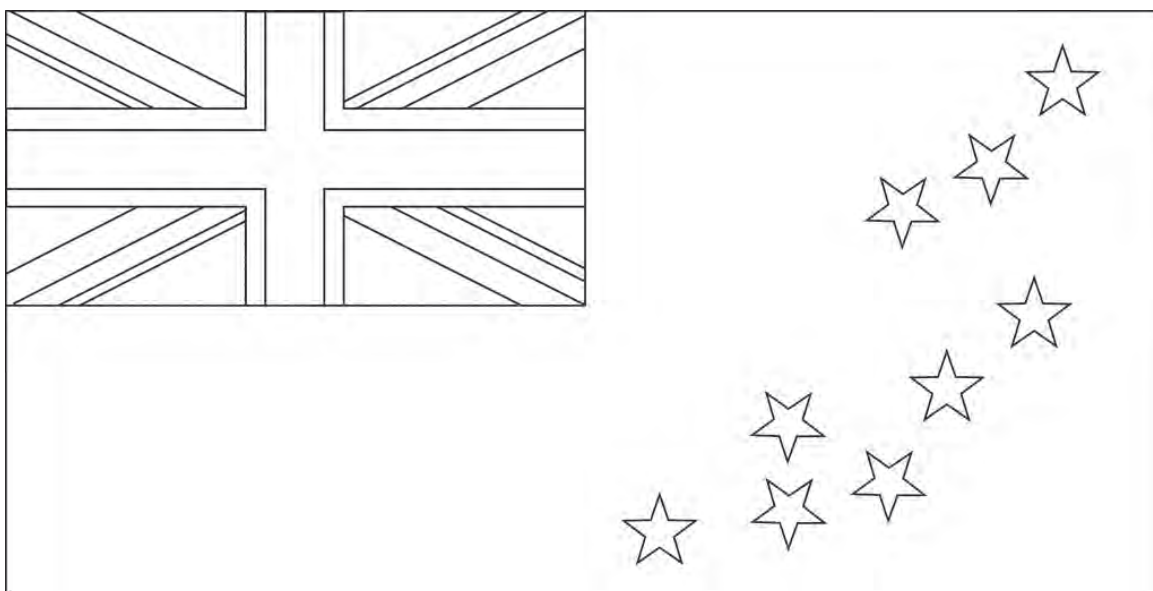

TUVALU

Indicații:

Colorează partea principală a steagului cu albastru deschis. Colorează stelele cu galben.

Colorează Union Jack din colțul stâng de sus în felul următor: colorează crucea principală din mijloc cu roșu, dar lasă albă marginea din jurul ei. Colorează benzile mici din mijlocul X-ului cu roșu, dar lasă albe marginile de lângă ele. Colorează cele 8 triunghiuri cu albastru închis.

Haideți să gătim!

LAMINGTONS

(AUSTRALIA)

INGREDIENTE:

Blat

195 g făină simplă
1 1/2 lingurițe (4 g) praf de copt
1/4 linguriță (0.6 g) sare
113 g unt fără sare, la temperatura camerei
200 g zahăr alb granulat
2 ouă mari, la temperatura camerei
1 linguriță (5 ml) extract pur din vanilie
120 ml lapte, la temperatura camerei

Cremă de ciocolată

450 g zahăr de cofetărie (pulverizat sau pentru glazură)
35 g pudră de cacao, fără îndulcitori
3 linguri (42 g) unt
120 ml lapte, la temperatura camerei

Glazură

175 g nucă de cocos uscată și răzuită, fără îndulcitori

INSTRUCȚIUNI

Încălzește cuptorul la 180°C. Unge fundul și părțile laterale ale unei tăvi de copt. Acoperă fundul tăvii cu hârtie de copt.

Într-un bol mare amestecă făina, praful de copt și sarea.

Bate untul până devine moale. Aducă zahărul și bate până devine ușor și spumos. Aducă ouăle unul câte unul, bătând bine. Curăță marginile bolului dacă e nevoie. Aducă vanilia și încorporează-o. Aducă alternativ amestecul de făină (în trei ture) și laptele (în două ture), începând și sfârșind cu făina.

Distribuie aluatul în tavă și netezește-i suprafața. Coace-l în cuptorul încins pentru aproximativ 20-25 minute.

Timp de 10 minute, lasă prăjitura la răcit în tavă. Abia apoi scoate prăjitura din tavă. Înlătură hârtia de copt. După ce s-a răcit de tot, tai-o în cubulețe.

Crema de ciocolată:

Pune zahărul pudră, pudra de cacao, untul și laptele într-un bol rezistent la temperaturi înalte, pe care îl vei așeza într-o crăticioară cu apă clocotită. Amestecă compoziția până devine fină.

Pentru a asambla Lamingtons:

Așază nuca de cocos pe o farfurie mare. Unul câte unul, bagă cubulețele de prăjitură în crema de ciocolată, apoi dă-le prin nuca de cocos. Transferă Lamingtons cu grijă pe un grătar curat pentru a se întări. În cazul în care crema se îngroașă prea mult, așază crema înapoi în apa clocotită și reîncălzește-o până devine moale. Întrucât crema are tendința să se îngroașe în timp, va trebui să faci asta de mai multe ori. Dacă este nevoie, aduă mai mult lapte la cremă.

După ce Lamingtons s-au întărit, păstrează-le într-un recipient sigilat timp de câteva zile.

Resurse pentru instructor

Descarcă gratuit videoclipurile Spotlight Mission care prezintă reportaje din întreaga Diviziune a Pacificului de Sud și nu numai. Descarcă-le sau vizionează-le pe site-ul misiunii adventiste: bit.ly/missionspotlight.

Informații online

Mai jos găsești materiale care se pot dovedi utile în pregătirea orei Școlii de Sabat. Pentru mai multe informații despre cultura și istoria țărilor prezentate în acest trimestru, vizitează:

Site-uri web:

Australia:	bit.ly/GovAust
Visit Australia:	bit.ly/VisitAust
Wikitravel:	bit.ly/WikitravelAust
PNG:	bit.ly/GovPapuaNG
Papua New Guinea Travel:	bit.ly/PNG-Travel
National Geographic:	bit.ly/NG-PNG
Samoa:	bit.ly/GovSamoa
Samoa Travel:	bit.ly/SamoaTravel
Trip Advisor:	bit.ly/TASamoa
Tuvalu:	bit.ly/GovTuvalu
Timeless Tuvalu:	bit.ly/TimelessTuvalu
Trip Advisor:	bit.ly/TA-Tuvalu
Vanuatu:	bit.ly/GovVanu
Vanuatu Travel:	bit.ly/VanTrav
Wikitravel:	bit.ly/WT-Vanuatu

Site-uri adventiste

Diviziunea Pacificului de Sud:	bit.ly/SDA-SPD
Uniunea de conferințe Australiană:	bit.ly/SPD-AUC
Uniunea de misiune Trans-Pacifică:	bit.ly/SPD-TPUM
Câmpul de misiune Fiji:	bit.ly/SPD-FM
Câmpul de misiune Samoa-Tokelau:	bit.ly/SPD-STM
Avondale University:	bit.ly/SPD-Avondale
Pacific Adventist University:	bit.ly/SPD-PAU

Stabilirea unui obiectiv pentru dăruire va ajuta la concentrarea atenției asupra misiunii mondiale și va crește darurile săptămânale pentru misiune. Stabiliți o sumă-țintă pentru darurile voastre săptămânale. Multiplicați-o cu 14, suma pentru Sabatul al Treisprezecelea fiind astfel dublată. Amintește-le membrilor Școlii tale de Sabat că darurile lor misionare săptămânale vor ajuta lucrarea misionară a bisericii mondiale și că o pătrime din darurile Sabatului al Treisprezecelea va merge către proiectele din Diviziunea Pacificului de Sud.

În al doisprezecelea Sabat, fă un raport al darurilor misionare din trimestrul respectiv. Încurajează-i pe membri să își dubleze sau să își tripleze darurile în Sabatul al Treisprezecelea! Numără darurile și înregistrează suma oferită la sfârșitul Școlii de Sabat.

DIVIZIUNEA PACIFICULUI DE SUD

Conferință	Biserici	Companii	Membri	Populație
Uniunea de conferințe din Australia	434	112	63 277	25 759 000
Uniunea de conferințe din Noua Zeelandă	152	47	21 130	5 589 000
Uniunea de misiune din Papua Noua Guinee	1 073	3 205	392 813	8 950 000
Uniunea de misiune Trans-Pacifcă	552	660	135 056	2 437 000
Total	2 211	4 024	612 276	42 735 000

PROIECTE

1. Canal de televiziune Hope Channel și post de radio Hope Radio FM, Uniunea de misiune Papua Noua Guinee
2. Seria *King's Kids Discipleship*, cinci serii de televiziune pentru copii bazate pe seria Marea Luptă, Diviziunea Pacificului de Sud

